

HUNGARIAN SCOUT MAGAZINE

MAGYAR CSERKÉSZ

XVIII. ÉVFOLYAM

Vol. 48. No. 1.-2. sz.

1996., 1.- 2. sz.

Isten éltesse Bodnár Gábor bát
cserkész szolgálata 50. évében (1947-1996)

896 - MILLECENTENÁRIUM - 1996

ÖTVEN ÉV UTÁN

Kedves Gábor!

A Magyarországi Cserkészlet Története című könyved epilógusában írtad:

...A háború vihara végülis nyugatra sodort. 1945. április 1-én éjjel hagytam el az ország területét. Amíg alakulatom elvonult, a határsorompónál lovamat szembefordítottam a menettel és fogadalmat tettem, hogy amíg élek — ha most elhagyni is kényszerültem az országot — a magyarságot szolgálni fogom minden erőmmel... Azóta nem szüntem meg fogadalmamat teljesíteni...

Ötven év szolgálata után most már nem Te mondd: mi mondjuk, a munkatársaid. Életműved eredményein át a magyar cserkészek szeretete sugárzik feléd. Hadd tegyem ehhez hozzá a magam élettapasztalatát is, igazi barátsággal: az emberi nagyság mértéke, ha az ember nemcsak rendkívüli sikereiből, hanem az elkövetett hibákból is tanul.

Ötven év után visszanézve, a költő szavai hadd gazdagítsák ennek a szép napnak az emlékét. Reményik Sándor írta — Végvári -, aki százazreknek adott korábban hitet a helytálláshoz. 1941 májusában, 8 hónappal a második bécsi döntés után. Észak-erdély magyarjai még a felszabadulást ünnepelték, de a kolozsvári költő gyászolt, ő Dél-Erdély magyarjait féltette, siratta. (Sajnos, siratófal sem volna elég tragikus sorsok megörökítésére.) Jövendőt kutató - prófétai - verseit írta meg ekkor a Korszerűtlen Versek ciklusában, fogyó élete utolsó üzeneteiben:

...Magyarok voltak Magyarország nélkül,
Magyarok vannak Magyarország nélkül,
Magyarok lesznek Magyarország nélkül.
Mert az országnál mélyebb a magyarság,
Mert test az ország és lélek a nép —
Keret az ország, és az ország keretben
A magyarság a fejedelmi kép....

Reményik Sándor: Mi a magyar?

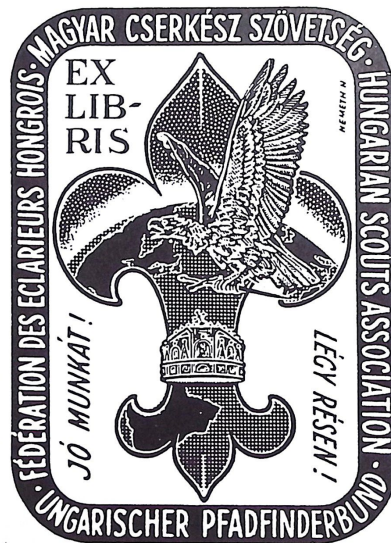
S a hosszúra nyúlt „tanulmányútról” hadd tegyem hozzá a nagy amerikai író, szellemi örökségül hátrahagyott gondolatát:

Az ember nem arra született, hogy legyőzzék. Az embert el lehet pusztítani, de legyőzni soha.

Ernest Miller Hemingway

Baráti szeretettel

-tiborbá-

Németh N.: „Hontalan sasok”

Bodnár Gáborról

neki és... mindannyiunknak,
75. születésnapján

A Miskolc körüli erdők még őrzik tán rakoncátlan, vad gyerek kiáltozását. Londonban Baden-Powell bevette volna ugyan mását cserkész rajba, dorgáló szülő tiltásán át nálunk nem léphetett engedetlen, vadóc gyerek a csapatba.

Csodálod, ugye, hogy nem soká az élen masírozva látták mégis, komandírozva harsányan mind a többi. Valahogy te is a nyomába szegődtél És jött veled utána egyre több.

Azóta is zengő hadakkal gyülekeznek apostoli keresztnék, zászlórudaknak, kopjafáknak támasztanak hátat, jövőnek feszítenek mellet, villanyoz a „Cserkész, fel a fejfel”. Teleki Pál, Sík Sándor vonulnak fölöttünk el, harsona zeng az erdőn és Magyarországról követek jönnek —

a tábori kereszt karjaira Hontalan Sasok települnek.

Ő a tűzbe néz.

Fürkészi: fiatalodik-e körülötte az öreg éjjel, meg, hogy a vénülő fenyők háta merre dől el keresztnék, zászlórudnak, kopjafának, avarokat termékenyítőnek, ahová egy idő óta készül, és Imrével és Istvánnal új hadak nyomába szegődnek.

Ne félj, majd ők is arra vonulnak el, amerre bakancsoddal vágta a csapást,

harsona zengéssel
egyre fel

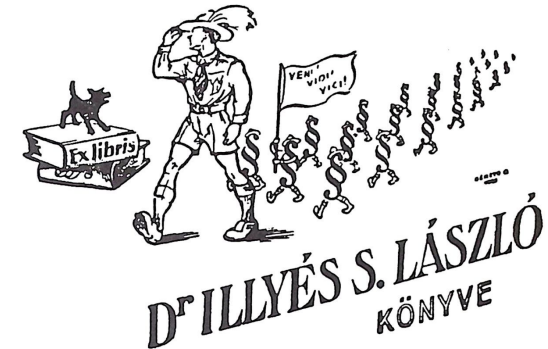
kiolvasta Végvári Vazul bá a Sík Sándor Cserkészparkban a záró tábortűz lángjából 1975 havában

ÜNNEPEL A MAGYAR CSERKÉSZET:

1910

1945

1995

Németh Nándor (1935): Jöttem! Láttam!. Győztem!

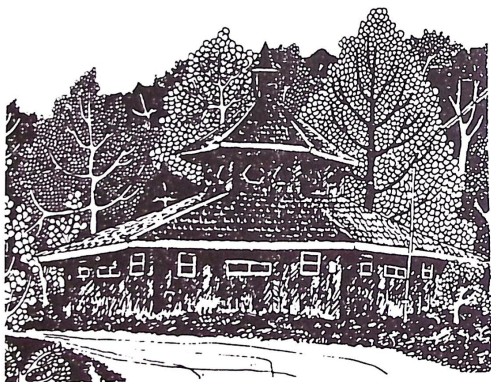
A cserkészévi fénypontja minden korszakban a nyári tábor volt. Ez így maradt mindmáig, a Külföldi Magyar Cserkészszövetség ötven esztendejének történetében is. A magyar honi cserkészlet nyolcvanötödik és a külföldön továbbélő mozgalom ötvenedik mérföldköveinél valójában csak úgy lehet tisztelve megállnunk, ha ezt tábori keretben és tábortűzek közelében tesszük.

Az évtizedek folyamán sok erőpróba nevelte és növelte a magyar cserkészmozgalmat. Vezetői az idén újabb megmérettetésre gyűjtötték össze csapataik apraját-nagyját. Több mint egy esztendő központilag irányított előkészületei előzték meg az északamerikai világrész jubileumi nagytáborát is, melynek színhelye ismét a New York állambeli Fillmore -, a Sík Sándor Cserkészpark volt. A hívásra több mint ötszázan szálltak táborba.

Bár a tábor csak az Egyesült Államok és Kanada magyar cserkészeit mozgósította, a cserkészparkban mégis „jelen

volt” az egyetemes cserkész család. Fáját kivágták, ám a gyök megmaradt. Egy hajítását nyugatra mentette a „hontalan sasok” kis csoportja: az idegenben is magyarnak megmaradni akarók hűsége oltotta be, oltásuk megfogant, és ma ötvenéves fája alá telepedhetünk. Nem is olyan régen haezer cserkész azt mondhatott magának ez a szervezet, melyet méltán magyar csodaként emlegetnek mindazok, akik a külföldre szakadt magyarság hányatott életét közelről és jól ismerik.

A táborbontás előtti estének nagy tábornúzéhez harsány kiáltásokkal futott be két kerékpáros postás. Ötszáz torok üdvözlőgása fogadta a jó hírt: Magyarországról távmásolt üzenetek érkeztek! Éppen kéznél volt - mint hivatalos látogató — a magyarországi cserkészszövetség ügyvezető elnöke, *Lukács János*. Így a táborparancsnok, *Lendvai Imre* vele olvastatta fel az edlő üdvözlőket. A Magyar Cserkészszövetség elnöke, *Katona Tamás* és *Szúrján László* alelnök meleg szavakkal köszöntötték az északamerikai földrészen összesereglt és külföldi cserkészéletük félévszázados fennállását ünneplő testvéreiket. A négy világrészt jelképező négy fáklával meggyújtott, hatalmas tűzünk lángja mintha nagyobbra lobbant volna: régen várt szavakkal „Jó munkát” kiáltott felénk a szülőföld és cserkész testvéreink.

Vigh István rajza: A Pentagon

Olyan jóleső pillantásokkal „lestük meg” a hazáról jött *Lukács János* bá-nak hol ebben, hol abban az altáborban végzett, apró jótetteit... Talán jutalmazni akarta kicsit érdekes hanglejtésű, de szép magyar beszédünket, talán simogatni akarta a sok, már külföldön

született kis testvérét, nagy számú és lelkesen énekelte népdaláért. Láttuk, hogy milyen figyelemmel nézte ősmagyar ruházatunkat, fegyvereinket. Hírért vitte bitosan, hogy honalapításunk ezerszázadik évfordulóját is mennyi gonddal és előkészülettel ünnepeltük.

De kit és mit is fenyegetnek ennek a külföldön felnőtt, magyar cserkészszemzedéknek fegyverei? Ők - mint egykor magyarországi eleik — vidéken és fiatalosan éneklük az árral szemben úszó „pisztrángok dalát”. Amikor magukgyártotta csatakiáltásaikkal átkiáltják New York államának hegyeit, akkor nagyszüleik elhagyott hazája felé is küldenek üzenetet: „Mi messziről jöttünk és az örökkévalóságot akarjuk”, visszhangozzák *Ady Endrével*, akivel magyarságismereti tanfolyamokon ismerkednek évenként. Az ötven év küzdelmeiben edzett gárda valóban messziről jött. Ez a tábor, s hazáról jött üzenetek azt igazolják, hogy számunkra, de velünk is, általunk is, ők megőriztek egy darab Magyarországot a jövőnek.

A nyolcvanöt éves cserkészéletében így tettük méltó helyére a hazából kiszakított ötven esztendő önmagunkat, a hazából hozott és a hazai lángot megőrző külföldi magyar cserkészéletet.

Az éjszakába sziporkázó záró tábornúzt melegen parázsló tűzéhez *Lendvai-Lintner Imre*, Árpád vezér ruháját viselő, új ügyvezető elnökünk és *Vajtay István* vezetőtiszti nagy csendet varázsoltak. Valaki magyar hont és bújdosást idéző csendes dalokba kezdett. Így küldtünk imákat az ég felé, külföldön szolgált és az örök hazába költözött cserkészvezetőink lelkiüdvéért. Aztán *Bodnár Gábor*t hívták a tűzhöz. Több világrészt képviseltek a melléje húzódtunk munkatársak, akik segítettek az egykori újrakezdésben. Az új fiatalok füle hallatára, a németországi menekült táborok hősi krónikáiból idéztek. Valami nem egészen megmagyarázható okból könnyesek lettek a szemek. Talán a tábori konyhára hagyományt hámózó kezünkkel a szemünket dörzsöltgettük... Ki tudja?

Gábor bá lassan és csöndesebben beszélt, mintahogy azt tőle hosszú éveken át megszoktuk. Köszönte a neki felolvasott, távmásolt üzenetet, melyben a magyarországi vezetők azt írták, hogy „...köszönjük, hogy életed kétharmadában áldozatosan irányítottad azt a munkát, melynek eredményeként a magyar cserkészélet fennmaradhatott a nagyvilágban, és ezzel lehetőséget adtál arra, hogy hat éve itthon is újra indulhatott a cserkészlet.”

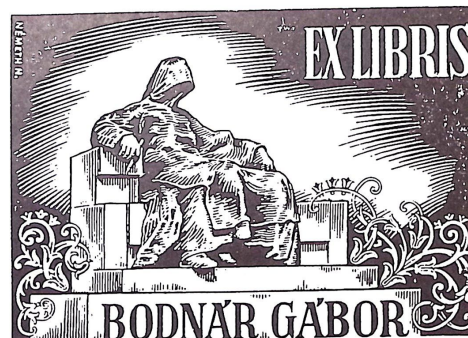
Nemcsak én rejtettem arcomat a sötétbe. Ezen a seregszemlén egy egész tábor érezte (talán értette is), hogy mindig újragyújtott tüzeink fénye — évtizedeken át

6 és világrészek hontalan, de mégis meghonosító tisztásain egy ritka képességű vezéralakot világított meg.

Nekünk kellett volna még tovább kiáltozni a csatakiáltásokba rejtett harsány köszönetet. Nekünk, az ezreknek, a külföldön magyarnak megtartott közösségek fiatalnak és lányainak, szülőknél és mostanra már nagyszülőknél is. Igazában sokan vagyunk, akik tudjuk, hogy az általa átmentett és megőrzött tűznél — a neki adott ölelésünkkel — őt valójában ezek ölelték meg. Hetvenötödik születésnapján, a szüntelen tettek embere ezt mondta: „nyugalomba vonulok a gyakorlati cserkészkedéstől.” Valami összerándult az arcunk izmain. Aztán már magától állt össze a nagy szeretetkör. Kicsit halkabban hangzott fel a „szellő zúg távol, alszik a tábor” dallama. Görcsösen és el nem engedve markoltuk egymás kezét. Ez a hegyeket mozgó áramkör, szenvedélyes szikrákat villantott a sötétbe. Talán ékírásból kiolvasható szavakat is: Gábor bá, kár a riogatásért! Te legfeljebb a szíveinkben térsz megérdemelt nyugalomba, hogy ott is tovább nyugtalaníts mindannyiunkat, mindig szolgálj akaró cselekvésre. Mindig és mindaddig, míg a lángod világít. Mindaddig, míg a kihűlt parázsra rá nem tesznek keresztbe egy eleven gallyat a tábor felett virrasztó, ügyeletes őrs tagjai...mindaddig.

New York, 1955 szeptember

Végvári Vazul

Németh Nándor tusrajza: Anonymus

MISKOLCI LEVÉL

Bodnár Gábor úrnak
Garfield

Kedves Cserkésztestvérünk!
Kedves Gábor!

Kissé megkésve, de annál nagyobb szeretettel kívánunk nagyon boldog, kegyelemteljes, egészséggel megáldott új évet mind a magunk, mind pedig minden kerületi cserkész nevében mindnyájatoknak!

Arról az örömteli hírről szeretnénk tájékoztatni, hogy a *Diósgyőri Öregcserek* (Meszticzki Bandi közvetítésével) megépítik régi álmunkat, a miskolci Cserkészparkot.

A munkában résztvevők elhatározták, hogy egy-egy fa ültetésével állítanak emléket azoknak a cserkészvezetőknek, akik sokat tettek és tesznek a cserkészmozgalomért. Az emlékfákat táblával jelölik, hogy kinek az emlékére ültették. Az emlékfák gondozását egy-egy őrs vállalja.

Úgy gondoljuk, hogy *Bodnár Gábor* nemcsak a múlt, hanem a jelen cserkészletnek is kiemelkedő vezetője, ezért az első fát az ő tiszteletére ültetjük el.

A cserkészpark helye a Bükk keleti kapujánál, a Szinya jobb partján, az erdőgazdaság tulajdonában levő kis területen van, amelyet szerény bérleti díj fejében használatra részünkre átadott. Ebben a kis cserkészparkban akarunk táborozási lehetőséget megteremteni főleg alföldi cserkészek számára, hogy megismerjék a Bükk természeti szépségét. Továbbá minden nyáron szeretnénk vendégül látni egy-egy határon túli (erdélyi, felvidéki, kárpátaljai) cserkészt. Táboron belül fel akarunk állítani egy táborkeresztet azoknak az emlékére és tiszteletére, akik a Magyar Cserkészmozgalom folyamatoságát határainkon túl az elmúlt négy évtizedben biztosították. Az emléktábla tervezete:

A HONFOGLALÁS 1100. ÉVÉBEN
A VILÁGBAN SZÉT SZÓRÓDOTT
MAGYAR CSERKÉSZEK
EMLÉKÉRE ÁLLÍTOTTÁK A
MISKOLCI ÖREGCSERKÉSZEK
1996.

□□□□

Köszönet és méltatás helyett...

HELYSZÍNI RIPORT A GARFIELDI MAGYAR KÖZKÓRHÁZBÓL

ahova mindenki beállít, hogy elsírgja bánatát,
javasoljon, kérjen, követeljen.

Egy este Bodnár Főorvos Úr rendelőjében...

Tiszti konferencia - 1973

Expresszlevél North Dakotából: a csapat szertárosa elfelejtett lábast venni a csapattáborra. Intézkedjen a Szövetség.

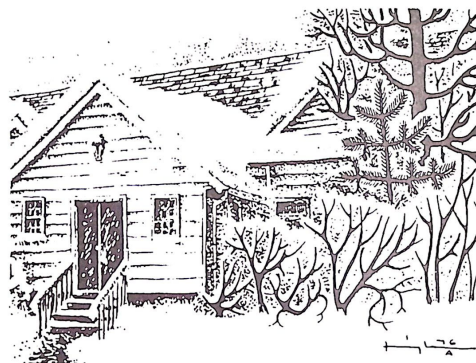
Cserkész mama telefonál Detroitból: „hogy 8 éves kisfiának tényleg kell-e vinnie gumicsizmát a táborba, miután a tavalyi csizmáját már kinőtte.

Levél korszakalkotó javaslattal Új Zélandból: a következő jubileumi tábor nálunk rendezzük meg 5000-es létszámmal. Az anyagi kérdést a Központ nyilván könnyűszerrel megoldja, az összes többi szervezést vállalják a helyi szervek.

A hívott fél által fizetendő telefonhívás St. Louisból. Emigráns életünk ismert elmélkedő koponyája

rövid 37 perc alatt előadja, itt az ideje, hogy az emigrációnak új szellemi irányzatot adjunk, és megvalósítsuk a magyar világegységet. Ezért szükséges, hogy a cserkészet azonnal nyilatkozatot adjon ki, melyben támogatja az Egy Igaz Koordinált Magyar Hazamentő Liga ténykedését, és egyidejűleg elítéli Az Egyetlen Valódi Hamisítatlan Egyesült Honmentő Egyesület széthúzó tevékenységét.

Az ajtó nyílik — persze, ma estére a sajtófőnök hivatalos, hogy az általa készített jövőévi munkatervhez ötleteket kérjen. De nem is kellene ötletek, hiszen ő már hoz is egy részletes elaborátumot: a következő évben ki kell adnunk öt új kiképzési könyvet; az MCS jelenjen meg kétszer havonta, a szülői körleveleket adjuk ki többszínű mélynyomással. A főorvos úr ellenvetésére, hogy mindez szép, de hol van rá az anyagi fedezet, könnyű a válasz: nem lehet kiadványaink ügyét ilyen kicsinyesen nézni: ezen áll vagy bukik munkánk, tehát minden anyagi erőt ebbe a programba kell beledobni.

Vígh István: A Cserkészház télen - Garfield, NJ. (tusrajz)

Cseng a telefon. Quebec City csapatának őrsvetetői már a városi könyvtárban kutatnak táborúzi könyvért, mert a GH nem küldött, noha hónapokkal ezelőtt megírta nekik, hogy nyomdában van. Sürgős intézkedést kérnek.

Távírat a Santiago-i cserkészbolttól: lehetetlen egy üzleti intézményt rendes üzemben tartani, ha nem tudjuk kielégíteni a szakács-különpróbajelvény iránt megnyilvánuló hatalmas érdeklődést (az elmúlt 5 év során már 4 csapat rendelt 2-2 darabot.) Itt egy

rendkívüli alkalom, hogy a bolt kivételesen jutányos áron rendeljen 348 darab *szakácskülönpróbajelvényt* Okinawáról. A Szöv. GH azonnal utaljon át \$ 8897-et.

Újabb telefon: a GH jelenti, hogy befutott egy 147 dolláros nyomdászámra, ezzel szemben a Szövetség csekkszámán összesen \$ 12.83 található. Nem lehetne meggyorsítani az új adománykérő akciót? csak az lenne szükséges, hogy a főorvos úr a következő héten tíz személyes látogatást tegyen New Yorkban és Washingtonban.

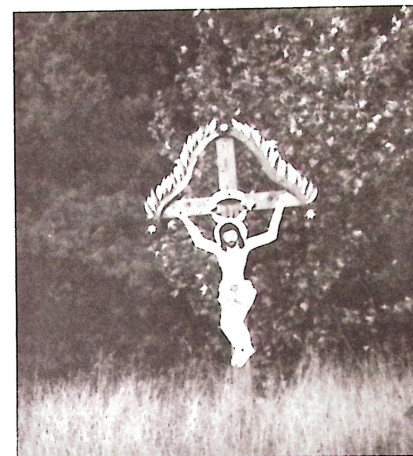
Belép az évtizedes barát és munkatárs. Zokogva meséli, hogy Pistike fia a minap tehenet látott a réten és ettől úgy megijedt, hogy azóta nem lehet a családi békét helyreállítani. Hazánk legnagyobb lélekébűvája kell ahhoz, hogy a viharokat lecsillapítsa. A főorvos úrnak jó félórájába telik. amíg a kétségbeesett apát némileg megnyugtatja. A beszélgetés csak azért szakad meg, mert belép Csimbók Zoltán stj.

Feldúltan meséli, hogy a cserkészetbe vetett összes ifjú idealista hite megrendült, amióta parancsnokával képtelen kijönni. A parancsnok úr ugyanis hajlamos arra, hogy júliusban mezitláb végeztesse a reggeli tornát, pedig ezt a gyerekek érdekében nem látja jónak, mert a kicsik megfáznak. Nyilvánvaló, hogy az ilyen öregembereknek már semmi érzéke sincs a nevelés iránt. Meg kell reformálni a Szövetséget.

Mit tesz Isten, szól a telefon. Éppen az említett csapatparancsnok jelentkezik. Felháborodástól tájtéző hangon tiltakozik a Szövetség újabb akciói ellen: micsoda dolog az „hogy mióta a st. jelöltek visszajöttek a VK-táborról, fevőtámasszal kezdik a reggeli tornát, pedig mióta világ a világ, karlenmdítéssel szokás kezdeni. Ezt már az összes klasszikusok megírták, kezdve Szent Mamertinusszal, nemzeti nagyjaink is kivétel nélkül egy véleményen vannak. Amennyiben a Központ azonnal nem ad ki erélyes intézkedéseket, kénytelen lesz a következőmenyeket levonni és a Szövetségből kilépni.

Ennyi dilit nem lehet egy este kibírni. Ettől még a nyugalmáról és higgadságáról közismert főorvos úr is kiborul. Jaj annak, aki e petrcben közelébe téved... Félenk női hang rebegi: „May I speak to -” „What's the matter? Wrong number!” Mennydörgésszerű csattanás: a kagyló az asztalra vágódott.

Kezd már későre járni, a telefon lassan lecsendesül (kivéve Mtr. Greenspan hívását, aki közli, hogy Wayne-be nem tudja másnap reggel leszállítani a három láda szöveget, ami nélkül nem lehet ott az építkezést folytatni. Nosza őt gyors telefonhívás, hogy a

Kristuskereszt az erdőn (Fillmore- Cserkészpark)

munkásokat átirányítsa Hackettstown-ba - reggel ki is kell oda menni, hogy a munkát beindítsa.)

Vége van idő a beérkezett posta átnézésére. Először, kis pihenésként, a „Mexikói Magyar Honfibu” c. világlap műltheti számát futja át. Négyhasábos vezércikkre: Iowa City tudósítónk minden kétséget kizáró értesülése alapján kénytelenek vagyunk megállapítani, hogy Bodnár főorvos úr hazaáru, akitől a nemzeti emigráció minden támogatását meg kell vonni. Évtizedeken át igyekezett közéletünk keblére befurakodni, de most elárulta magát: nem ellenezte, hogy a Rochester-i cserkészcsapat legutóbbi VK-napján a táborúznél az „Este van már, csillag van az égen” kedeti népdalt énekeljék. Pedig egy hónapja sincs annak. hogy a Népszabadság helyszíni beszámolót közölt a rakamazi kolhoz életéről és megírta, hogy Kulcsár Maris traktoroslány éppen azt a dalt dúdolta, mialatt vasárnap délután társadalmi munkában egyelte a répát. Nyilvánvaló az áruol propagandaszándék. (A csillagról ne is beszéljünk.)

Levél a Marseilles-i körzeti titkártól, aki az európai VBK-tábor rendező. A kerület tiszti knferenciája nem tudta eldönteni, hogy *Pók János öcs.* könyhaszolgálatban vagy beszerzőként kapjon-e beosztást a táborra. Kéri a Központ sürgős intézkedését egyébként a tábor tíz nap múlva kezdődik, s a résztvevők (névsort sajnos nem tudnak küldeni, mert a létszám, bizonytalan), még nem kapták meg a VT úr körlevélét a szükséges

felszerelés és az előkészületi anyag felsorolásával. A tisztí tagozat parancsnoka is érdeklődött, hogy mikor kapja meg az előadásvázlatokat és a kiadandó disszertációfeladatokat. Mivel nevelési ügy — tehát a VT hatásköre. A főorvos úr felveszi a telefonkagylót, hogy megérdeklődjék a VT-től, hogyan is állnak a VK-ügyek. A telefon csenget tízszer, tizenötször, hússzor, hiába. Ez a fickó már megint valahol csavarog! Elő a diktafont: körlevélszöveget diktálni, mit Elza holnap stencilre gépelhet. Este valamelyik gyerek lezuhás és holnapután Ági postázhatja.

Németh Nándor tiszrajza

Még egy telefon. A Társadalmi Támogatás Főmozgatója jelentkezik, hogy berszámoljon A BAL előkészületeiről, amelyet a fent-említett szerv teljes és korlátlan felelősséggel irányít, hogy a Szövetséges Központot ettől tehermentesítse. Az utolsó 5 bizottsági gyűlés után megegyeztek a meghívón alkalmazandó betűtípusról, a papír minőségéről, továbbá a boríték geometriai formájáról és nagyságáról. A hotelfoglalás is rendben van. Csupán néhány apró kérdéssel kell még tárgyalni. Nem tudták eldönteni a hotel igazgatójával, hogy a vacsoránál a „Transylvania Steak” (magyarul: marhahús) mellé „green pea au gratin”-t vagy „baby carrot”-ot (magyarul: sajtos zöldborsót vagy csökött sárgarépat) tálaljanak-e fel. A legegyszerűbb az lenne, ha főorvos úr holnap délelőtt beugrana gyorsan a Hiltonba és a szakáccsal eldöntené ezt a súlyos problémát. De persze eljött az ideje annak is, hogy a védnöki felkérő

Mindszenty Cserkészpark (Brazília) — 1962

leveleket most már kipostázzák. Ugye, Elza, ki tudja ezeket küldeni még a héten, hiszen úgy sincs mostanában sok dolga?...

*

És ez így ment napról-napra, hétről-hétre, hónapról-hónapra, évről-évre. Évtizedről évtizedre. Mindenki idejött a garfieldi klinikára bánataival, személyes gyötrelmeivel gyötrelmeivel, ötleteivel, elintézendő problémáival, és a közügyekkel is.

Milyen is vajon a főorvos úr, aki ezt a dilit évről-évre végig tudja csinálni, aki ezt nem csak bírja, de van energiája új, időszerűbb orvosságok után kutatni? Most mi vesszük az orvos urat kivizsgálás alá.

Első pillanatra észrevehetjük, hogy mindenkinek ad, csak ad, folytonosan ad önmagából. S az általa irányított klinika — életének célja — érdekében minden áldozatra képes, saját életét is alárendelve. Sokszor olyan döntéseket kell hoznia, amelyek kemények, egyeseknek úgy tűnnek, mintha meg-nem-értésből, türelmetlenségből fakadnának. Ez csak a külszín. Még az ilyen döntéseket is a közösség érdekében hozza akkor is, ha érzéseit, emberszeretét látszólag háttérbe kell szorítania. Ebben is önmagát adja, mert az orvos akkor is operál, ha neki fáj.

Tudván ezt, orvosai hajlamosak arra, hogy mindent rásózzanak, munkát, döntéseket egyaránt. Mikor egy csomó fontos kérdés összegyűlt, és konzultációt kellene egybehívni, orvosai szétfutnak. Végsőfokon mindig csak egyedül van. De ő ezen túteszi magát, mert

— mint mondja — emberileg meg tudja érteni orvosait, barátait. Hiszen — továbbra is ő mondja — ő főorvossága mellett, hazánk legnagyobb lélekbúvárja is. Érzésvilágának azonban forrása az, hogy hibáival és erényeivel együtt ő maga is ember, mélyesen az. Emberségének varázsa pedig az igazi szeretet.

*

Vessünk még egy pillantást a rendelőbe. Éjjel már régen elmúlt, a papírhalmazok kicsit alacsonyabbak lettek. A főorvos úr hátradől székében. Mára ez is elég. De mindezek után hogyan marad még „alkotó munkára” is idő? Mennyi gondolat van együtt, könyvek, cikkek várnak megírásra, maradandóbb alkotásként, mint a gyors egymásutánban pergő telefonok, lediktált levelek. Mégis ezek a sürgősek, és a megírásra váró munkák tovább vároznak a sorban...

De! Lehet-e óriásibb, alkotóbb munka annál, amit a külföldi magyar cserkészettel együtt tartotta, sikerek felé vezetett, fejlesztette, fiúk és lányok egymást követő nemzedékeinek szellemi-lelki otthonát, élményt, inspirációt adott?!

Köszönjük!

Németh Gyuri
Kesserű Judit
Garfield
Bodnár Gábor 50. születésnapján

□□□□

Üzenet Budapestről

„Testvér — mondja az acélpillanat —
Tudom: gyengének lenni nem szabad.

Tudom, a mi törvényünk állani:
Mi vagyunk a Vezeték várai.”

Sík Sándor ezen soraival köszöntöm a 76. születésnapját ünneplő Gábor-bát, mert ez az ő maradandó üzenete és hagyatéka. Isten áldja meg érte!
Baráti szeretettel

Ádám atya

□□□□

A legnagyobb bátorság a remény.

Illyés Gyula

ÜZENET MADISON-BÓL

Kedves Gábor!

Körülöttem sötét az erdő, a szél halkan fújdogál és simogatja a fenyőket. A szemem rátéved a rét túlsó oldalán lobogó táborni lángjára. De inkább a szárnyaló ének, a világ minden részéből összegyűlt vezetőjelöltek hangja zsong a fülemben. Mit csinálnak? Énekelnek. Mit? Népdalt? Miért? A nap végére értek, táboruk csöndes.

A táborhelyről hangos gyerekhang, nevetés hallatszik. Idegenben magyar gyerekek játék közben örvendeznek. A Kárpát-medencében sohasem létezett trópusi fák alatt magyar gyerek vígádnak.

Tombol a szél, hó esik, zordon télidő van. A cserkészotthon azonban kellemesen meleg. Minden sarokban egy kis asztal, négy-öt fej összedugva. Itt kezűgyességi munka, amott csomózás, a harmadik asztalnál népmese, a negyediknél a következő őrsi kirándulás ötletét szülik.

...Mikor is volt ez? ...Hol is vagyunk? A kérdésekre nem könnyű a választ megadni.

Németh Nándor: Szent László király

Mert lehetünk 1955-ben vagy 1969-ben, vagy 1996-ban. Lehetünk Ausztráliában, Európában, Dél-Amerikában, vagy Észak-Amerikában. De egy biztos azonban, hogy magyar cserkészek között vagyunk. Sok a mosoly, jó a kedv és akárhol is toppannánk ide, rögtön otthon lennénk.

Ezt a magyar cserkészvilágot kitartó munkád, tudatos célszerűség tette lehetővé. Ötven éves kemény munkád eredménye, hogy a fenti mondatokat nyugodtan leírhatom. Hisz már saját szememmel láttamgát három világrészen.

Köszönetet mondok mindazok nevében, akiknek megadtad a lehetőséget nem csak kapni, de adni is. Áldjon meg a Jóisten önfeláldozó munkádért.

Sok szeretettel

Imre

Németh Nándor: Csodaszarvas

ÜZENET NEW BRUNSWICK-BÓL

Gábor bá'!

Sohasem felejttem el azt a telefonhívást. 1982 tavaszán történt, talán február elején. Este féltizenkettőkor szólt washingtoni diáklakásom telefonja. Ki lehet ilyenkor? Talán egy osztálytársam nem találja a holnapra előírt törvényt magyarázati feladatot. Az is lehet, hogy valamelyik testvérem keres...

Kissé bizonytalan volt a „halló” tőlem, de annál nyugodtabb a mély basszus válasz: „Hercegem...” Ez az egy szó újlényomatnál is biztosabb személyi azonosítás volt. Tudtam, hogy az ügyvezető elnökkel van dolgom. „Pistikém, rövid leszek, mert későre jár az óra. Ugyis tudom, hogy elvállalod a központi akadályverseny

megszervezését. Hápgoni is alig tudtam, nemhogy válaszolni. De nem is jutottam szóhoz. „Ugyis itt van már az ideje, hogy egy kicsit jobban belekóstolj a dolgokba. Ne izgulj, küldöm majd az előző évek anyagát és mindenben segítek. Tudom, hogy alkalmas vagy erre a megbízatásra. Az Isten áldjon meg.”

Amilyen hirtelen kezdődött, úgy vége is lett a hívásnak. A telefon még a kezemben volt, a szívem kétszeres ütemben dobogott. Én? Hogyan? Nem lehet.. De valahogy megvolt. Sikert, mert bíztál abban, hogy meglesz. Sokszor eszembe jutott azóta ez a telefonhívás, és hogy a mondanivalód mennyire jellemző volt legértékesebb vezetői tulajdonságokra. Milyen hosszú lenne a sor, ha minden csapatparancsnok, körzetvezető, I.B.-tag beállna, aki az évek folyamán éltető biozmad forrásánál lelkileg megerősödött. Hány roskadozó vezetőt bátorítottál buzdító, lelkesítő szavakkal, amikor már nem tudtak az árral szemben úszni?

Gábor bá'! Megingathatatlan bizalmad feladatunkban, annak történelmi fontosságában, ötven éve táplálja és erősíti szövetségünket; bizalmad bennünk mind a mai napig erősít minket az új és a régi feladatok elvégzéséhez. Ezt az ajándékodat: bizalmad, bátorításod ajándékát, köszönjük Neked leginkább ma!

ifj. Vajtay István

ÜZENET CLLEVELAND-BÓL

Kedves Gábor!

Minket századunk és történelmünk legnagyobb vihára sodort a szabad világba. A kommunizmus a lelket akarta kiölni a nemzetből...De mindig akadtak írók, apostolok, csendes munkások, fénylő csillagok, igaz magyarok, akik önzetlenül írtak, harcoltak, ellenálltak, vitték a fénylő fáklyát.

Meggyőződéssel, tiszta szívvel ezek közé sorol mindenki Téged, mert a te munkád példaadás, tanítás és mint ilyen kötelező örökség!

Én is, mi is ezért **köszöntünk!**

Szeretettel híved

dr. Papp Gábor

ÜZEN CSÍKSZENTDOMOKOS

Az iskola — ha nem templom — barlang.

(néhai) Márton Áron püspök

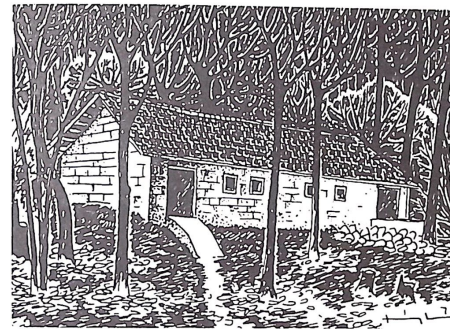
ÜDVÖZLET A VK-TÁBORBÓL FILLMORE-1996

Kedves Gábor bá',

Köszönjük a sok munkát és időt, amit nekünk, cserkészeknek adtál. Reméljük, hogy jól megy neked minden a jövőben. Reméljük, hogy sok ideig velünk leszel és segítsz nekünk mindenben. Boldog születésnapot kívánunk a Segédítisztképző-táborban, a Csodaszarvas-örsből.

ifj. Halácsy Gyula, 22 sz. cscs., Cleveland (USA)
ifj. Jámor Pál, 6 sz. cscs., Garfield (USA)
Lendvai-Lintner Béla, 6. sz. cscs., Garfield (USA)
Dereg Mihály, 14.sz cscs. Cleveland (USA)
Barak András, 30 sz. cscs., Sydney (Ausztrália)
Mozsgai Győző, 77 sz. cscs., San Francisco (USA)
Szemerédi András., 72 sz. cscs., Bécs (Ausztria)

Vigh István: Segédítiszti barakk (Fillmore)

BESZÉLGETÉS EGY GYUFASZÁLLAL

Szólj kis gyufa, melyik a jobb,

Mondd tűz lelke, melyik a rosszabb?

Titkos szikrának lenni, mint a mag,
melyben vágyak és remények alszanak,
őrizni hited és tiszta erőd,
álmodni az emléktelen jövőt,

ragyogni a sötét vilkág felett,
hogy kincs maradhass, örök *szűziség*,
bár folyton félsz, hogy egy perc félredob
és ki se gyúltál, máris eltaposnak?

Szólj, kis gyufa, ez volna jobb,
felelj, tűz lelke, ez a rosszabb?

Vagy a másik? az tetszik? az riaszt?
Nyárrá kelteni az alvó taavszit,
nem maradni titoknak, mint a mag,
vállani, bármit hoz a pillanat,
ragyogni, mint egy kigyulladt virág,
akarni, hogy rád nézzen a világ,
tékozolni, mint a nap odafent,
hinni az emléktremető jelent,
s egész biztos, hogy rögtön eltaposnak?

Válassz, lélek, melyik a jobb,
válaszolj, sors, melyik a rosszabb?!

Lomniczy Letti, Józsi; Zaha Sanyi, L.
Alexandra és gyerekek; Lomniczy Mátyás,
Alexandra és gyerekek — Buenos Aires

□□□□

ZRINYI IFJUSÁGI KÖR

1978 Éneklő Kaptár

HÁLATELT SZÍVVEL

São Paulo — 1962. január 20.

Fél évszázad óta Bodnár Gábor a Külföldi Magyar Cserkészszövetségnek lelke és irányítója. Ennek az egyedülálló szervezetnek, amely négy földrészt behálóz és az emigráns magyar élet minden nehézségének közepette sikeresen felnevelt három emeberöltönyt, sok ezer fiatal. A cserkészszemléknek megfelelően „emberebb embernek, magyarabb magyarnak” nevelt minket és egyben átmentett egy nevelési intézményt. A cserkészet, mielőtt erre lehetőség nyílt, újraéledt az anyaországban és az elszakított területek magyarságánál. Hálátelt szívvel szállnak a földkerekség minden táján élő magyar cserkészek gondolatai Gábor bá' felé, felidézvén immár történelmi jelentőségű alkotását.

Ki ez a személy, akinek neve most már Teleki Pál és Sik Sándor mellett kimagasló és maradandó helyet foglal el a magyar ifjúságnevelés történetében?

Legerősebb benyomásom Bodnár Gáborról mindig az volt, hogy született szervező lángész. Hisz azon kívül, hogy ellátta a szövetség legmagasabb tiszttségével járó feladatokat, időt talált arra, hogy könyveket írjon a cserkészirodalom számára, személyesen vezesse a vezetőképző táborokban a

tisztképzést, sőt arra is, hogy a helyi magyar iskolában irodalmi tanfolyamokat tartson. „Mellékesen” pedig vezette jólmenő építkezési vállalatát, és feleségével, Ágnessel felnevelt nyolc gyereket. Mindez nem csak különleges fizikai és szellemi teljesítőképességet igényel, hanem kitűnő időbeosztást, és a modern világ segédeszközeinek célszerű felhasználását. Így például miközben vállalatának építkezési helyszínei felé vezetette autóját, magnóra mondta cserkészlevelezését. Már meghaladta 60. életévét, amikor piacra kerültek az egyéni számítógépek. Míg a korabeliek legtöbbje idegenkedett az új gépektől, Gábor bá' beszerzett egyet és megtanulta a használatát.

A fiatalokkal való rendszeres foglalkozása nyilván hozzájárult ahhoz, hogy idős korára is megőrizte fiatalos rugalmasságát. De nem is vezethet sikeresen ifjúsági mozgalmat, aki elveszti a lelki kapcsolatot a fiatalokkal. Bodnár Gábort mélyen érdeklik a fiatalok, nem csak mint összesség, de külön-külön, mint egyének. Közvetlensége és az egyénekért való érdeklődése éleslátó emberismerettel párosul. Szinte ösztönszerűleg felméri az embereket, tudja kinél mire számíthat, kire mit bízhat. Ez a képessége épp a cserkészet esetében különösen fontos, hiszen a szövetség eredményessége alapvetően függ a világon szétszórta vezetők egyéni munkájától.

Am szervezőkészség és az egyénekért való érdeklődése csupán kellékei Bodnár Gábor életművének: kivitelezési segédeszközök, melyek megkönnyítik vezetői munkáját. Egy szervezet fennmaradásának és folytonos eredményességének igazi oszlopai a maradandó értékű eszmei elgondoláson alapuló célkitűzések, és a célszerű, kitartó irányvezetés. Ez az a terület, ahol Bodnár Gábor döntő módon biztosította a külföldi magyar cserkészet fennmaradását és sikeres működését.

Külföldi cserkészetünk eszmei tartalma a két háború közötti Magyarországon — Teleki Pál és munkatársaival kidolgozott — elgondolásokon alapszik: ifjúságnevelő szervezet, melynek célja, hogy testben és lélekben egészséges, rátermett és a társadalom szolgálatára kész felnőtteket adjon a magyarságnak. Ezen a ponton vált döntővé Bodnár Gábor szervező tehetsége. Vezetési módszerének három legfontosabb eleme a rendszeres vezetőképzés, a szükséges tananyag és segédeszközök kiadása, valamint egy jól működő, fegyelmezett és központilag irányított szervezet biztosítása.

Olyan légkört kellett teremteni, amelynek díja semmi más, mint a jól végzett munka öröme. Ez a légkör az, ami a magyar cserkészetnek talán legfontosabb jellegzetessége és legnagyobb ereje. Ennek

a légkörnek megteremtésében kulcsszerepe volt Bodnár Gábornak. Elsősorban példamutatás által: egész életét a cserkészetre áldozta.

A magyarországi kapcsolatok kérdésében óvatos és következetes volt. Éber figyelemmel kísérte az otthoni fejleményeket és mielőtt úgy látta, hogy a magyar cserkészet engedélyezését és újjáépítését segíti, azonnal cselekedett. Vezetőképzést szervezett, s irodalmat és anyagi támogatást juttatott az újjáinduló Kárpát-medencei magyar cserkészszövetségeknek. De ugyanakkor bölcsen látja és hangoztatja, hogy az ottani testvéreinknek önállóan és a legjobb belátásuk szerint kell ügyeiket intézniük. A külföld feladata, hogy segítsen, ha arra igényt tartanak, de tartózkodjon a — vele egyenrangú — helyi szövetségek ügyeibe való beleszólástól.

Őt évtized céltudatos, kitartó munkája, a cserkészszemély és a cserkész hagyományok átmentése nem kevesebb, mint egy történelmi feladat végrehajtása. Köszönjük neked, Gábor bá'!

Dömötör Gábor
Rio de Janeiro

□□□□

KÖSZÖNTŐ

(Arany János után szabadon)

Mintha tábornok égi őszi éjszakákon
Messziről lobogva Fillmore-i lankákon,
Bodnár Gábor képe úgy lobog fel nékem
Úgy háromezernyi mérföld messzeségben.

Rémlik mintha látnám katonás lépését,
Hallanám hangjának harsogó zengését,
Emberek! — kiáltja —, nem fog ez így menni,
Cserkésznek csak népdalt szabad énekelni.

Idestova éppen ötven éve annak,
Hogy vezére lett a Hontalan Sasoknak,
Azóta tanítja számos nemzedéknek,
Milyen az igazi magyar cserkészélet.

Segíteni egymást rosszba és ' és a jóba',
Megismerni kinek mi a fő bogója,
Vezetőnek mindig nyújtani jó példát,
Elviselni tudni egymásnak lábszagát.

Magyar cserkészsnóta szól négy világrészben,
Más-más kiejtéssel, (de) egységes szellemben;
Sokszáz új cserkésztestvér Fillmore-i élménye:
Mindez javarészből Gábor bá' érdeme.

És ünnepi napon erre emlékezünk,
S küldjük a távolból lelkes üdvözlötünk.
További Jó munkát! — ez legyen a mottó.
Szeretettel köszönt

Erzsike és Ottó
San Francisco (USA)

Népi játékok — Leány ŐV VK-1995, Európa

□□□□

ÜZENET NEW YORK-BÓL

Már kisgyermekkorunkban, amikor alig értünk fel egy szöcske térdéig, Bodnár Gábor bá' nagyon mély, egész életünket átformáló benyomást gyakorolt ránk. Fáradhatatlanul táplálva a lángot, nemzedékeket tanított meg nemcsak arra, amit tudnunk kellett, hanem arra is, miként legyünk jobb emberi lények és jobb magyarok, és kiérdemelte tízezrek olyan mérvű elismerését és tiszteletét, melyet nehéz felbecsülni, és kétségtelenül példa nélkül áll.

Mindannyian mérhetetlenül sok hálával tartozunk neki. Büszke lehet arra, hogy alig van olyan szervezet Magyar-Amerikában (beleértve a saját szervezetemet, a Magyar Emberjogi Alapítványt), mely valamiképpen

nem a Külföldi Magyar Cserkészszövetségből nőtt volna ki. Magam is nagyrészt az ő mennydörgő figyelmeztetéseinek (*Beszélg magyarul!*) köszönhetem, hogy valóban beszélek magyarul. Igaz szeretettel

Hámos László
Magyar Emberjogi Alapítvány

□□□□

ÜZENET A REMÉNYSÉG TAVÁTÓL

A Magyar Baráti Közösség („Itt-Ott”) — tagsága nagy részében cserkésztiszték, cserkészszülők és cserkész nagyszülők magyarságszolgálati munkaközössége — szeretettel és őszinte hálával köszönti Bodnár Gábort 50 éves önzetlen, áldozatos és kiváló gyakorlati cserkészmunkájából való visszavonulása alkalmából. A külföldi magyar cserkészet munkája minden nyugati magyarságszolgálatnak a kiinduló pontja. Isten áldása kísérje útján.

Baráti szeretettel és tisztelettel

Bőjtös László
MBK-gondnok

□□□□

A NYUGATI MAGYAR CSERKÉSZET ÖTVEN ÉVE

1945 emlékeztető tavaszán véget ért Európában a második világháború. Magyarország történelme még egy veszített háborúval lett keserűbb. Szétlőtt főváros, kifosztott ország, megálázott nők tízezrei, a vonatok hónapokon át, éjjel-nappal vitték az utcáról, lakásukból, munkahelyükről elhurcolt emberek hadseregszámú menő tömegeit az Uralba vagy Szibériába, „kicsi robot”-ra. Onnan évek múltával csak egy töredékük tért vissza, csonttá soványodva, testileg-lelkileg összetörve. Ugyanakkor nyugat felé, hitelt érdemlő becslések szerint, egymillió kétszázezer magyar hagyta el a hazáját. Nyugatra menekültek, hogy elkerüljék az ismeretséget a szovjet stílusú kommunizmussal, a proletárdiktatúrával. Később elnagyobb részük a honvágytól hajtva és szerettei iránti vágyakozásból hazatért, de még mindig

legalább 100 ezer magyar szorongott Ausztria és Németország zsúfolt menekülttáborában, a szerencsésebbek és jobb módúak parasztházak bérelt szobáiban. A késői negyvenes és korai ötvenes évek folyamán újra megindult a magyarországi és Kárpát-medencei magyar menekültek áradata. Ők azért jöttek, mert már megismerték a kommunizmus embertelen arcát közvetlen közelből. Így a magyar menekültek száma felduzzadt kétszázezerré.

A menekültek lelkét a reménytelenség gyötötte, a jövő bizonytalannak tűnt. A magyarokat mint „volt ellenséget” kezelték. Mindenben hátrányt szenvedtek. A fiatalokat, akik Európa országútajain csatangoltak, feketézők, csempészek, szélhámosok, fezőrök kerültek, hogy tapasztalatlanságukat megszarolják. S ez még a jobbik eset volt, mert sokan bedőltek az Idegenlégió mézes-mázos kufárjainak — és az éhség miatt a tíz (10!) dolláros előleg csábításának, és rövid észak-afrikai kiképzés után, néhány hónap múlva már Vietnam őserdeiben harcoltak.

Zászlólevonás, 13. sz. cscs. — Rio de Janeiro, 1952

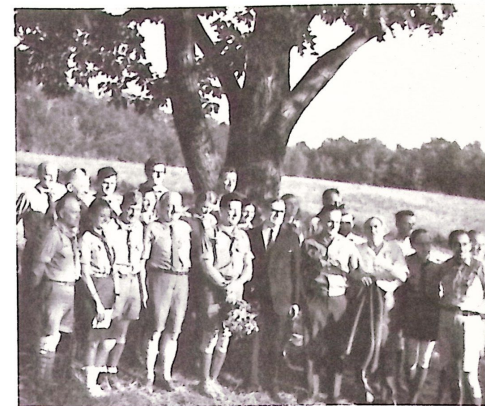
Feljegyezték, hogy több légiós századnak magyar volt a vezénylési nyelve. Sokan közülük Dien Bien Phu alatt porladnak jeltelen sírokban.

Ebben a történelmi órában, ilyen sanyarú körülmények között, ilyen rideg, fekete csillagok alatt indult meg a nyugati magyar cserkészet szervezése Európában. Alig hallgattak el a fegyverek, de a menekült táborokban 2-3 cserkész már összejött valahol, megalakítottak egy kis őrőt és várták a jelentkezőket. Ezek a szórvány őrők gombamódra szaporodtak, rajokba tömörültek, s még ugyanabban az évben megalakult az első csapat Enns-ben. Az első rövidesen követte a második, majd a harmadik, aztán a többi. Nem volt semmijük, amivel vonzerőt gyakorolhattak volna a fiatalokra, csak a lelkük. Sőt, a cserkészek voltak azok, akik kértek. „Krumplis” volt a gúnynevik, mert hétvégi táborozásra szóló hívogató leveleik azzal végződtek, hogy „hozzatok magatokkal 4 szem krumplit, egy fej hagymát és egy hasáb fát.” (A háború után élelemhez, tüzifához csak szigorúan ellenőrzött jegy-rendszer révén lehetett jutni.) Vásárolni nem tudtak, csak „szerezni”. A Jóisten behunyta a szemét.

Az első csapatok megalakulása után, 1946-ban megszerveződött a cserkészet központja is Németországban. Ezt 15 fiatalember, a „Hontalan Sasok” hozták létre. Élükre hamarosan Bodnár Gábor került, aki otthoz már több mint tíz éve cserkészkedett, és még 20 éves sem volt, amikor elérte a legmagasabb cserkészvezetői tisztséget. Bodnár Gábor energiája és szervezési képessége új lendületet adott a fejlődésnek. (Vele született szervező tehetségét elmélyítette a Honvédtiszt Akadémia vezérkari tanfolyamának közismerten kiváló szervezési tananyaga.) Vezetése alatt létrehozták a Teleki Pál Cserkész Munkaközösséget, mely hamarosan felvette a Magyar Cserkészszövetség nevet, miután a cserkészetet Magyarországon 1948-ban betiltották. (A többi kommunista országban is, Lengyelország kivételével.) A vezetőség Gábor bá' irányítása alatt nagy súlyt fektetett a könyvkiadásra, a sajtóra és különösen a vezetőképzésre. 1949-ben már 32 csapatról (mind Európában még akkor) és 2100 cserkészről szólt be a jelentés. Ezt a kort nevezhetjük a külföldi cserkészet romantikus hőskorának.

1949-ben megindult a kivándorlás, először Ausztráliába és Dél-Amerikába, majd nagyon lassan („volt ellenség, hátra a sor végére!”) az Egyesült Államok felé is. Minden országba jutott a kiképzett vezetők közül, és a Központi Nyilvántartó alapján értesítették az új parancsnokokat az országukba frissen érkezett cserkészekről, így azok nem kallódtak el a befogadó ország ember-rengetegében. 1952-ben a Központ is átteleptült a New Jersey állambeli Garfield-re.

Az 1956-os forradalom leverése újabb érvágást jelentett a magyarságnak, de újabb lökést adott a nyugati magyar cserkészetnek. A hatvanas években erőteljes fejlődésnek indult a mozgalom. Alkotó évtizedek következtek, cserkészintézmények, cserkészházak, cserkészparkok létesültek, hétvégi iskolák szakosított nevelő táborok jöttek

1969-es tiszti tábor: oktatók és hallgatók

létre, virágzásnak indult a könyvkiadás. A hetvenes években érte el cserkészetünk a zenitét: 6000 cserkész 82 csapatban, 15 országban tevékenykedett. A csúcs ideje már elmúlt. Jelenleg 11 országban 70 csapatunk működik. De a cserkészet minősége, magyar lelkisége nem hanyatlott. Sőt! Sub pondera crescit palma. (Súly alatt — vagyis akadályoztatva — nő a palma igazán.)

Nagyon jó kezekbe került a cserkészet, nemcsak a magyarság, hanem az emberség és a vallási ekölcs szempontjából is. Ez nagyon fontos ma, különösen Amerikában, ahol az élet minden vonalán az erkölcsi zűllést találhatjuk. (Fiataljainkat olyan zene környékezi, mely rendőrök meggyilkolására és nők kínzására ösztönöz.)

És ennél a pontnál megkérdezhetjük: mit ér a cserkész, ha magyar?

A választ mindenütt megtaláljuk, ahol minőségi munka folyik. Kétszáz körülire tehető Magyarországon dolgozó külföldi magyar cserkészvezetők száma. Többen közülük végleg le is telepedtek otthon.

Történelmi jelentőségű volt a segítségünk a magyarországi és Kárpát-medencei cserkészet újjáépítésében: vezetőképző táborok sorozatos lefolytatásával, könyvek és felszerelési tárgyak ajándékozásával. A költségvetés eléri a 300 ezer dollárt. Az érdem itt is Bodnár Gáboré, és kiváló cserkész-vezető munkatársai. Isten áldása legyen velük!

Cseh Tibor

CSERKÉSZET ÉS TÁRSADALOM

(Idézetek a tisztképző tábor anyagából)

A szétszórtságban élő magyar cserkész feladata kettős. Becsületos polgára a befogadó országnak, és szolgálja magyarságát is. Egyetlen cserkészszövetség a világon, melynek tagjai *négyes fogadalmat* tesznek; Isten, haza embertársak mellett a magyarság szolgálatát is vállalják. Sajátosan magyar próbarendszerét Teleki Pál és társai tervezték meg. Alapja a Szentírás és a magyar kultúra.

Hontalanságban A 15 fős, 20 év körüli gárda már 1947 karácsonyán jelentkezett a felhívásukkal. Helytállásukat nagysikerű elemi és középiskolai tankönyvsorozat bizonyítja. A külföldi magyarság politikai, szociológiai képe sokszínű. De a cserkészlet érdemeit elismeri. A fiatalok nem hordozzák szüleik ellentéteit. Jól megférnek egymással.

Változó társadalmi háttér — értéket adó nevelés

A külföldi magyarok eltérő körülmények között élnek. Környezetük (trópus, mérsékelt öv stb.) erősen meghatározó az életükben. A cserkészlet zöme a 90-es években 3. generációs. Szüleik is kinn születtek, kinn nőttek fel. Számukra keményebb feladat a magyar nyelv megtanulása, megtartása. A nevelés erős ellenfele a közömbösség, az érdektelenség. Ha a cserkészvezetés komoly követelményekkel lép fel, akkor vonzó intézmény az ifjúságnak. Ma sokan megfutamodnak a nevelés feladatai elől. Sok embert megszáditanak sarlatán lélekűbúvárok felelőtlen könyvei. A cserkészlet szerepe mind nagyobb jelentőséget kap mai világunkban.

Léleképítés A cserkésznevelés Teleki-hagyatéka jellemességre, cserkészstudásra, szolgálatra készít fel. Hitvallásunk: a cserkészletet nem tömegei, hanem minősége teszi jelentőssé. A cserkészlet által képviselt mérték: az érték. De a gyakorlati cél (talpraesett cserkész nevelése) ma is elsődleges cél. Próbarendszerünk elsősorban az Isten előtti felelősségre nevel. Ami a kiscserkésznek játék, a kamasznak romantika, s az ifjú szolgálatnak véli, annak egyszerűen *magyar cserkészlet a neve*. A Tanítvány, Apostol, Táltos és a többi próbák látszólag a múltra emlékeztetnek. A bennük felhalmozott nevelési anyag mégis egyértelműen a mának szól. A magyar cserkészlet változatlanul hitvalló életre nevel. A történelmet készséggel ismeri el tanítómesterének. Az őrsi és csapatélet mellett legfontosabb terület a vezetőképzés. A tiszti tábor pedagógiai akadémia. Tárgyai: jellemnevelés, lélektan, cserkészpedagógia, csapat- és

tábovezetés. Amerikai egyetemek leckekönyvüket egy tárgynak elfogadták. Segéd-tisztképzésünk a világszerte elismert Gilwell-módszerre épült. Őrsvezetőképzésünk magas mércét állít a résztvevők elé. A gyakorlati tudás mellett erős hangsúlyt kap a jellemnevelés.

A külföldi magyar cserkészlet nem tömegmozgalom. Célja emberibb ember, magyarabb magyar nevelése. Vezetői karába csak hívő, áldozatkész, művelt magyarokat hív. Mindenkor alapelv: ha ilyenek nem akadnak, akkor inkább ne legyen csapat. Megmaradásának titka: a szülők és cserkészvezetők szoros együttműködése. Öt évtized alatt 35-40 ezer fiatal lelkébe ültette el a magyarság szeretetét. A nagy magyar „alliance” megteremtésére törekedik.

Bodnár Gábor

MAGYAR CSERKÉSZ

A Magyar Cserkészszövetség
hivatalos lapja

Szerkesztő: Cseh Tibor

Kiadóhivatal: P.O.Box 68
Garfield
NJ 07026, USA